

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 625/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Krnáčom, Nám. SNP 36, Zvolen, proti uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 z 29. októbra 2020 a uzneseniu vedúcej III. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 zo 6. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu bola 26. mája 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen, odboru kriminálnej polície (ďalej len „policajt“) ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 z 29. októbra 2020 (ďalej aj „uznesenie policajta z 29. októbra 2020“) a uzneseniu vedúcej III. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen (ďalej len „policajtká“) ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 zo 6. novembra 2020 (ďalej aj „uznesenie policajtky zo 6. novembra 2020“).

2. Z podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že na podklade podaného trestného oznámenia Banskobystrického samosprávneho kraja a po odňatí veci Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Veľký Krtíš a prikázaní veci Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Zvolen bolo uznesením policajta z 30. júna 2019 začaté podľa § 199 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) trestné stíhanie vo veci pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“). Ďalším uznesením policajta z 30. júna 2020 v spojení s uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Lučenec č. k. 3 Pv 238/19/6606-24 z 23. novembra 2020 bolo sťažovateľke podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Trestného zákona. Sťažovateľka sa proti trestnému stíhaniu bránila aj podaním námietky zaujatosti proti v jej veci konajúcemu policajtovi ([REDAKOVANÉ]), o ktorej bolo rozhodnuté uznesením policajta z 29. októbra 2020 tak, že sa vo veci konajúci policajt nevyľúčil z vykonávania úkonov v trestnej veci. Proti uzneseniu policajta z 29. októbra 2020 podala sťažovateľka sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, o ktorej rozhodla policajtká (ako nadriadená policajta) uznesením zo 6. novembra 2020 tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú. Námietka zaujatosti vznesená sťažovateľkou proti policajtovi konajúcemu v jej veci bola založená na osobných a politických pomeroch, väzbách a vzťahoch medzi ním a zamestnancami Banskobystrického samosprávneho kraja. V ďalšom sťažovateľka využila mimoriadny opravný prostriedok podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku a nasl. (zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní), o ktorom rozhodol generálny prokurátor Slovenskej republiky písomným vyrozumením č. k. XVI/2 Pz 132/20/1000-9 z 3. marca 2021, tak že návrhu sťažovateľky nevyhovel.

3. Argumentácia sťažovateľky sa koncentruje na uznesenie policajta z 29. októbra 2020 a uznesenie policajtky (ako nadriadenej policajta) zo 6. novembra 2020, ktorých dôvody arbitrárnosti a vecnej nesprávnosti rozdeľuje do štyroch rovín: (i) ústavne neakceptovateľná interpretácia a aplikácia inštitútu nestrannosti a nezaujatosti policajta a s tým spojeného porušenia práva sťažovateľky na uplatnenie námietky zaujatosti ako zložky práva na obhajobu a spravodlivý proces, (ii) absencia ústavne konformného odôvodnenia uznesenia policajta z 29. októbra 2020 a uznesenia policajtky zo 6. novembra 2020, (iii) porušenie „*práva na obhajobu a spravodlivý proces*“ spočívajúce v nepredložení a neoboznámení sa sťažovateľky so stanoviskom policajta k vznesenej námietke zaujatosti proti jeho osobe, ktoré malo byť súčasťou uznesenia policajtky zo 6. novembra 2020, a napokon (iv) porušenie „*práva na spravodlivý proces*“ spočívajúce v „*nerovnom a odporujúcom posudzovaní otázok nezávislosti a nestrannosti policajných orgánov objasňujúcich (vyšetrojúcich) trestnú vec... na základe námietok zaujatosti vznesených subjektom vystupujúcim ako oznamovateľ a poškodený na strane jednej a [REDAKOVANÉ] na strane druhej.*“.

3.1. K prvej námietke sťažovateľka argumentuje doloženou (rozumej aj preukázanou) politickou angažovanosťou policajta v predvolebnej politickej kampani kandidáta na predsedu Banskobystrického samosprávneho kraja a jeho osobnými kontaktmi so zamestnancami tohto subjektu, ktorý je poškodeným v jej trestnej veci. Osobitne poukázala na osobný vzťah policajta k zamestnankyni poškodeného [REDAKOVANÉ], ktorá vystupuje v predmetnej trestnej veci ako poverená zástupkyňa poškodeného a ktorá aj spracovala akt odvolania sťažovateľky z pozície riaditeľky školy. Sťažovateľka teda konštatuje, že skutočnosti, na ktorých založila námietku zaujatosti proti policajtovi, preukazovali, že jeho vzťah k poškodenému subjektu

a jeho zamestnancom „nebol vzťahom vyjadrujúcim, garantujúcim a zabezpečujúcim nestrannosť, nezávislosť a nezáujatosť, a navyše sa takýmto vzťahom ani nejavil, naopak zosilňovali podozrenie a obavy, že vyšetrovateľ mal a má k týmto subjektom taký vzťah a väzby ako by u žiadneho vyšetrovateľa PZ v žiadnej veci nemali byť prítomné, a nemalo by existovať čo i len zdanie o takýchto obavách, väzbách a prepojeniach.“. Navyše «Obmedzenia policajta vyplývajúce z jeho postavenia v ozbrojenom zbore sa dotýkajú aj jeho politických aktivít, nakoľko policajt nesmie byť členom politickej strany alebo politického hnutia, ani vyvíjať činnosť v ich prospech (viď napr. ust. § 14 ods. 1 písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov; etický kódex policajta). Policajt by nemal súčasne vystupovať a hlásiť sa ako člen konkrétneho „politického tímu“, ktorý aktuálne po voľbách v roku 2017 riadi a vedie samosprávny kraj a zároveň pôsobiť a konať ako vyšetrovateľ v trestnej veci, v ktorej ako poškodený subjekt vystupuje a koná ten istý samosprávny kraj, v orgánoch a vedení ktorého pôsobia práve členovia toho istého „politického tímu“». Posúdenie ňou deklarovovaných skutočností svedčiacich o zaujatosti policajta v jej trestnej veci bolo z jeho strany a strany jeho nadriadenej tendenčne zúžené a interpretované tak, že nemali vplyv na jeho postup vo veci.

3.2. K druhej námietke sťažovateľka rozpracovala teóriu zdania, v rámci ktorej zvýraznila, že „rozhodovanie orgánov činných v trestnom konaní (teda nielen súdov) nielenže musí byť objektívne a nestranné, ale aj navonok sa takým - objektívnym a nestranným – musí javiť.“. Namietané hľadisko arbitrárnosti uznesení policajta z 29. októbra 2020 a policajtky zo 6. novembra 2020 spočívalo v opomenutí vysporiadať sa s touto námietkou z hľadiska jej obsahovej náplne. Posúdenie tejto námietky z hľadiska jej obsahu absentovalo v uzneseniach policajta z 29. októbra 2020 a policajtky zo 6. novembra 2020.

3.3. V rámci tretej námietky sťažovateľka namietla nedoručenie vyjadrenia policajta k ňou podanej sťažnosti proti jeho uzneseniu z 29. októbra 2020, ktorým sa nevyklúčil z konania v jej trestnej veci.

3.4. Napokon v rámci poslednej námietky sťažovateľka poukázala na rozdielny prístup v jej trestnej veci pri podaní námietok zaujatosti, keď na jednej strane ňou uvádzané skutočnosti svedčiace o zaujatosti policajta (██████████) neboli spôsobilé na odňatie jej trestnej veci tomuto policajtovi a jej pridelenie inému policajtovi v rámci Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolene a na strane druhej príbuzenský pomer medzi ňou ako podozrivou z trestnej činnosti kladenej jej za vinu a jej manželom pôsobiacim ako príslušníkom Policajného zboru na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Veľký Krtíš bol spôsobilý na odňatie veci z pôsobnosti tejto zložky Policajného zboru a jej prikázanie inej zložke Policajného zboru.

4. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva a slobody sťažovateľky ██████████ podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, boli uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície, zo dňa 29.10.2020 ČVS : ORP-391/3-VYS-ZV-2019, uznesením vedúceho III. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, zo dňa 06.11.2020 ČVS : ORP-391/3'VYS'ZV-2019 a konaniami im predchádzajúcimi, porušené.

2. Zrušuje sa uznesenie vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície, zo dňa 29.10.2020 ČVS : ORP-391/3-VYS-ZV-2019 a uznesenie vedúceho III. oddelenia vyšetrovania odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, zo dňa 06.11.2020 ČVS : ORP-391/3-VYS-ZV-2019 a vec sa v rozsahu zrušenia vracia Okresnému, aby o nej znovu konal a rozhodol.

3. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru vo Zvolene, odbor kriminálnej polície, je povinné sťažovateľke poskytnúť náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo výške tak, ako bude uvedené v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, sťažovateľka zdvorilo žiada Ústavný súd, aby navrhovateľke (sťažovateľke) v prípade úspechu v konaní priznal právo na náhradu trov právneho zastupovania ňou zvoleným právnym zástupcom JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom Zvolen, Nám. SNP č. 70/36, za 2 (dva) úkony právnej pomoci vo výške 460,90 eur...“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľky je porušenie označených práv uznesením policajta ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 z 29. októbra 2020 a uznesením policajtky (ako nadriadenej policajta) ČVS: ORP-391/3-VYS-ZV-2019 zo 6. novembra 2020 o nevyklúčení policajta z úkonov v trestnej veci sťažovateľky pre jeho zaujatosť, a to z dôvodov už uvedených (pozri bod 3).

6. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej

moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

10. Subsidiarita ústavnej sťažnosti má pritom dimenziu formálnu i materiálnu. Formálna dimenzia znamená, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti musí „formálne“ podať všetky prostriedky na ochranu práv, ktorými disponuje, a materiálnou subsidiaritou je myslené to, že tieto prostriedky odôvodní spôsobom, ktorý všeobecnému súdu umožní ústavnoprávny prieskum. Pokiaľ právny predpis ustanoví, že v určitej procesnej situácii je príslušný na rozhodovanie o právach a slobodách jednotlivca konkrétny orgán verejnej moci, bolo by zásahom do jeho právomoci a porušením princípu del'by moci (čl. 2 ods. 2 ústavy), pokiaľ by iný orgán o týchto právach rozhodoval bez toho, aby bola daná možnosť príslušnému orgánu na realizáciu jeho právomoci. Obidve tieto hľadiská preto treba reflektovať pri interpretácii a aplikácii jednotlivých inštitútov zákona o ústavnom súde, v danom prípade pre posúdenie prípustnosti ústavnej sťažnosti a príslušnosti ústavného súdu na jej prijatie na ďalšie konanie.

II.1. K namietanému porušeniu základných práv a práv podľa dohovoru uznesením policajta z 29. októbra 2020:

11. Ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k uzneseniu policajta z 29. októbra 2020 z dôvodov, ktoré sťažovateľka uplatnila v ústavnej sťažnosti, mohla podať sťažnosť podľa § 185 a nasl. Trestného poriadku, čo aj využila a o ňou podanej sťažnosti bolo rozhodnuté uznesením policajtky zo 6. novembra 2020. V dôsledku tohto záveru ústavný súd odmieta sťažovateľkou podanú ústavnú sťažnosť v tejto jej časti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie.

II.2. K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu uznesením policajtky zo 6. novembra 2020:

12. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

13. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým jeho viazanosťou tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 355/09, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 660/2016, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom.

14. Vo vecnej rovine sa námietkou vylúčenia orgánu činného v trestnom konaní (ktorá je predmetom rozhodovania napadnutým uznesením) pri zohľadnení úpravy podľa § 31 ods. 5 druhej vety Trestného poriadku sťažovateľka bráni v rozsahu svojej komplexnej obrany jej vznesenému obvineniu (ako predmetu trestného stíhania), ktorá sa prelína celým procesom trestného konania, teda v prípade podania obžaloby s možným využitím opravných prostriedkov proti rozhodnutiu súdu

vo veci samej (v prípade odsúdenia proti rozsudku o vine a treste), a to odvolania [s možnosťou namietať akékoľvek relevantné procesné chyby v zmysle § 307 ods. 1 písm. b), § 317 ods. 1, § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku] a v konečnom dôsledku aj dovolania na základe § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku. Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, kontextuálne zároveň podľa písm. c) toho istého ustanovenia, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, a podľa písm. g) tohto ustanovenia, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (kam interpretačne patrí aj nezákonné získanie akýchkoľvek dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozhodovanie súdu). V dôsledku uplatnenia princípu subsidiarity a v súlade s § 132 ods. 2, § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde teda ústavný súd podanú ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, keďže sťažovateľka má (bude mať) k dispozícii účinné prostriedky nápravy a ústavný súd nevstupuje do trestného konania priebežným prieskumom jeho parciálnych súčastí (úkonov, rozhodnutí) okrem nevyhnutných výnimiek (ako obmedzenie osobnej slobody väzbou).

II.3. K namietanému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy:

15. Vo vzťahu k právu na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd pripomína, že Európsky súd pre ľudské práva už výslovne judikoval, že konanie, v ktorom bola uplatnená námietka zaujatosti, sa netýka oprávnenosti trestného obvinenia alebo občianskych práv a záväzkov podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (rozhodnutie z 19. 5. 2009 o sťažnosti č. 37111/04 vo veci Mianowicz c. Nemecko, rozhodnutie z 20. 10. 2009 o sťažnosti č. 26362/02 vo veci Ovcharenko c. Ukrajina). Aj ústavný súd preto zastáva vo svojej rozhodovacej praxi (III. ÚS 46/2012, III. ÚS 169/2013, II. ÚS 165/2015, I. ÚS 91/2016) názor, podľa ktorého medzi právom na nestranný súd zriadený zákonom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a konaním všeobecného súdu alebo iného orgánu o námietke zaujatosti niet príčinnej súvislosti odôvodňujúcej ústavnosúdne testovanie takého konania z pohľadu konformity s požiadavkami vyplývajúcimi z čl. 6 ods. 1 dohovoru. V dôsledku toho ústavný súd aj túto časť podanej ústavnej sťažnosti odmieta okrem neprípustnosti podľa § 132 ods. 2, § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde s rovnakým vecným podkladom ako v časti II.2 tohto odôvodnenia subsidiárne aj podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

16. Ustanovenia čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy patria medzi základné interpretačné pravidlá tvorby a aplikácie právneho poriadku Slovenskej republiky vyjadrujúce princíp právneho štátu a princíp právnej istoty, ako aj viazanosť štátnych orgánov konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Uvedené základné, resp. všeobecné pravidlá a zásady nemajú charakter samostatne uplatňovaného práva. Ich porušenie možno namietať len súčasne s ochranou konkrétnych základných práv a slobôd zaručených ústavou (resp. medzinárodnou zmluvou). Keďže v posudzovanej veci nebolo zistené porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, nemohlo dôjsť ani k porušeniu týchto základných interpretačných, resp. aplikačných pravidiel. V dôsledku toho ústavný súd aj túto časť podanej ústavnej sťažnosti odmieta z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode.

17. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jej ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2021

Libor Duľa
predseda senátu